

Tên ... Thứ ... ngày... tháng... năm...

TIẾNG VIỆT

Cây Đa

Quê Hương

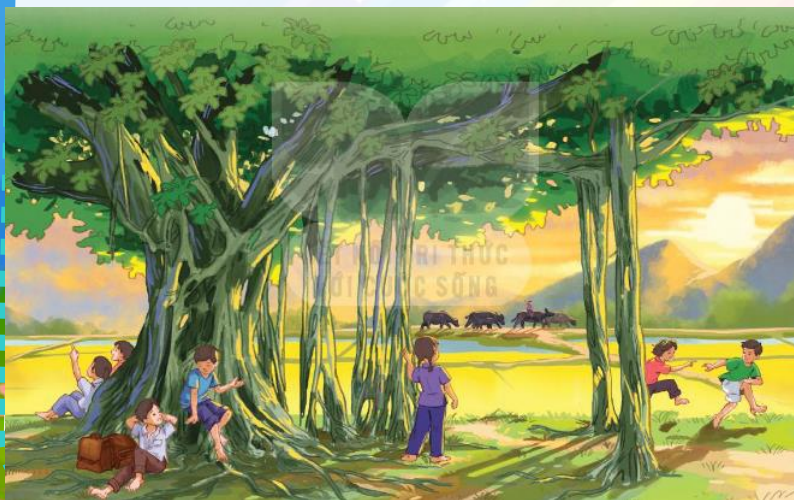
CÂY ĐA QUÊ HƯƠNG

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

Cây đa nghìn năm đã gắn liền với thời thơ ấu của chúng tôi. Nói đúng hơn, đó là cả một toà cổ kính hơn là một thân cây. Chín, mười đứa bé chúng tôi bắt tay nhau ôm không xuể. Cành cây lớn hơn cột đình. Đỉnh chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ. Rễ cây nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ. Trong vòm lá, gió chiều gảy lên những điệu nhạc li kì, có khi tưởng chừng như ai cười ai nói trong cành, trong lá.

Chiều chiều, chúng tôi ra ngồi gốc đa hóng mát. Lúa vàng gợn sóng. Đây đó, ếch ương ộp oạp, và xa xa, giữa cánh đồng, đàn trâu bắt đầu ra về, lững thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng. Bóng sừng trâu dưới ánh chiều kéo dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.

(Theo Nguyễn Khắc Viện)

Cùng chia đoạn

Đoạn 1: Từ đầu đến *cây đa quê hương*

Đoạn 2: Tiếp theo đến *trong cành, trong lá*

Đoạn 3: Còn lại

Luyện đọc nối tiếp đoạn

T? khó đ?c:

Đoạn 1

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

Luyện đọc nối tiếp đoạn

T? khó đ?c:

Đoạn 2

Cây đa nghìn năm đã gắn liền với thời thơ ấu của chúng tôi. Nói đúng hơn, đó là cả một toà cổ kính hơn là một thân cây. Chín, mười đứa bé chúng tôi bắt tay nhau ôm không xuể. Cành cây lớn hơn cột đình. Đỉnh chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ. Rễ cây nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ. Trong vòm lá, gió chiều gảy lên những điệu nhạc li kì, có khi tưởng chừng như ai cười/ai nói/trong cành, trong lá//

Luyện đọc nối tiếp đoạn

T? khó đ?c:

Đoạn 3

Chiều chiều, chúng tôi ra ngồi gốc đa hóng mát. Lúa vàng gợn sóng. Đây đó, ẽnh ương ộp oạp và xa xa, giữa cánh đồng, đàn trâu bắt đầu ra về, lững thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng. Bóng sừng trâu dưới ánh chiều kéo dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.

1. Nghĩ về quê hương tác giả nhớ nhất hình ảnh nào?

Nghĩ về quê hương, tác giả nhớ nhất hình ảnh cây đa. Vì cây đa ở ngay trước xóm./ Vì cây đa gắn liền với tuổi thơ của tác giả,...

2. Cây đa quê hương được tả như thế nào?

Tả cây đa quê hương	Bộ phận	Từ ngữ/câu văn miêu tả
	Thân cây	Một toà cổ kính chín, mười đứa bé bắt tay nhau ôm không xuể
	Cành cây	Lớn hơn cột đình
	Ngọn cây (đỉnh)	Chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ.
	Rễ cây	Nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ
	Vòm lá	Gió mây gảy lên những điệu nhạc li kì, có khi tưởng chừng như ai cười nói trong cành, trong lá.

3. Vì sao tác giả gọi cây đa quê mình là “cây đa nghìn năm”?

Vì cây đa rất to

Vì cây trông như một toà nhà cổ kính hơn là một thân cây.

Vì để khẳng định sự tồn tại, gắn bó lâu đời của cây đa đối với làng quê, đối với mỗi người từng sống ở làng quê.

4. Cây đa quê hương đã gắn bó với tuổi thơ của tác giả như thế nào?

- Tác giả nhớ về quê hương, nhớ về tuổi thơ của mình là nhớ đến cây đa quê hương.
- Tác giả nhớ lại những kỉ niệm của ấu thơ gắn bó với cây đa và cảnh vật ở quê hương.
- Tác giả nhớ rất kỹ những hình ảnh, cảnh vật của quê hương và miêu tả lại (như thể cảnh vật đang hiện ra trước mắt, có màu sắc, âm thanh, dáng hình,...)

Hình ảnh cây đa, cảnh vật quê hương nhìn từ gốc đa được miêu tả rất chi tiết khiến chúng ta dễ dàng hình dung được màu sắc, đường nét, âm thanh,... của cảnh vật. Điều này chứng tỏ tác giả rất yêu cây đa, rất yêu quê hương thì cảnh vật quê hương mới khắc sâu, in đậm trong trí nhớ như thế.

5. Những chi tiết, hình ảnh nào trong bài gây ấn tượng đối với em? Vì sao?

- *Lúa vàng gợn sóng.*
- *Tiếng ếch ương ộp oạp.*
- *Đàn trâu lững thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng, bóng sừng trâu dưới ánh chiều kéo dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.*

CÂY ĐA QUÊ HƯƠNG

Nói đến làng quê, trong kí ức tôi, đậm nét nhất là hình ảnh cây đa trước xóm. Cây đa ấy không có tên chính thức, nó mang tên chung rất đời thân thuộc với mọi người: cây đa quê hương.

→ Đoạn 1: Giới thiệu về cây đa quê hương

Cây đa nghìn năm đã gắn liền với thời thơ ấu của chúng tôi. Nói đúng hơn, đó là cả một toà cổ kính hơn là một thân cây. Chín, mười đứa bé chúng tôi bắt tay nhau ôm không xuể. Cành cây lớn hơn cột đình. Đỉnh chót vót giữa trời xanh, đến những con quạ đậu trên cao, nhìn cũng chẳng rõ. Rễ cây nổi lên mặt đất thành những ụ, những hình thù quái lạ như những con rắn hổ mang giận dữ. Trong vòm lá, gió chiều gảy lên những điệu nhạc li kì, có khi tưởng chừng như ai cười ai nói trong cành, trong lá.

→ Đoạn 2: Miêu tả cây đa

Chiều chiều, chúng tôi ra ngồi gốc đa hóng mát. Lúa vàng gợn sóng. Đây đó, ếch ương ộp oạp, và xa xa, giữa cánh đồng, đàn trâu bắt đầu ra về, lững thững từng bước nặng nề, nhịp nhàng. Bóng sừng trâu dưới ánh chiều kéo dài, lan giữa ruộng đồng yên lặng.

→ Đoạn 3: Những cảnh đẹp của quê hương nhìn từ gốc cây đa.

TIẾNG VIỆT

XIN CHÀO VÀ HẸN GẶP LẠI!

